

บทบรรณาธิการ

วารสารพุทธศาสนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 29 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-กรกฎาคม 2565) ประกอบด้วยบทความวิจัย 3 เรื่อง บทความวิชาการ 1 เรื่อง บทความวิจารณ์หนังสือ 1 เรื่อง ครอบคลุมประเด็นการศึกษาพระพุทธศาสนาในหลายแง่มุม ทั้งปรัชญาพุทธศาสนานิกายเซ็นในประเทศเกาหลี การจัดการวัดเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน การประยุกต์หลักคำสอนทางพุทธศาสนาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ การศึกษาคัมภีร์โบราณ และประเด็นความเป็นเถรวาท

บทความแรก “การตื่นรู้อย่างฉับพลัน และ การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง: วิมุติวิทยาของโบโจ จินูล ในพระพุทธรูปศาสนานิกายเซ็นเกาหลี (ภาค 2)” โดย ธาราพรณ์ กำเนิดศิริ เป็นบทความวิจัยที่พัฒนาจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก เรื่อง “วิมุติวิทยาว่าด้วยการตื่นรู้อย่างฉับพลันและการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องของ โบโจ จินูล” และเป็นภาคที่สองของบทความวิจัยเรื่อง “แนวคิดเรื่องการตื่นรู้ อย่างฉับพลันและการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง วิมุติวิทยาของ โบโจ จินูล และพระพุทธรูป ศาสนานิกายเซ็นเกาหลี” ซึ่งเคยเผยแพร่ไปแล้วในฉบับก่อน ๆ

บทความที่สอง “รูปแบบวัดสมานรัตนารามที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน” ซึ่งพระมหาขวัญชัย กิตติเมธี (เหมประไพ) และพระมหาพรชัย สิริวิโร (ศรีภักดี) ได้ศึกษาการตอบสนองความต้องการของชุมชนของวัดสมานรัตนาราม จ.ฉะเชิงเทรา ทั้งจากเอกสารและสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง บทความนี้ได้นำเสนอ รูปแบบของวัดสมานรัตนารามที่สนองความต้องการของชุมชน รูปแบบที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวนี้นอกจากสะท้อนให้เห็นความแตกต่างระหว่างวัดตามอุดมคติ ในพระพุทธรูปศาสนาที่มีมาแต่เดิมกับวัดในปัจจุบันที่ถูกปรับเปลี่ยนไปตามบริบทของสังคม ยังแสดงให้เห็นการปรับเปลี่ยนเป้าหมายของวัดในอดีตให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันอีกด้วย

บทความที่สาม “รูปแบบการเสริมสร้างสุขภาวะวิถีพุทธเพื่อป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่ในเยาวชนไทย” โดยธานี สุวรรณประทีป วุฒินันท์ กันทะเตียน และพงษ์พัฒน์ ไหมจันทร์ดี เป็นบทความวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์พุทธธรรมเพื่อป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่ในเยาวชนไทย บทความนี้นำเสนอรูปแบบการเสริมสร้างสุขภาวะวิถีพุทธเพื่อป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่ในเยาวชนไทย

บทความที่สี่ “ประเด็นปัญหาคำแปลในคัมภีร์ปรัชญาปารมิตาหุทยสูตร” โดย เมธี พัทธกัธธีธรรม และสมบัติ มั่งมีสุขศิริ ได้นำคำแปลภาษาไทยของ *ปรัชญาปารมิตาหุทยสูตร* หรือ *หุทยสูตร* ซึ่งเป็นพระสูตรภาษาสันสกฤตที่มีขนาดสั้นที่สุดในกลุ่มคัมภีร์ปรัชญาปารมิตาสูตรมาศึกษาเปรียบเทียบกับ *หุทยสูตร* ฉบับต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสันสกฤต พากย์จีน พากย์ทิเบต คำแปลภาษาญี่ปุ่น โดยตั้งเป็นประเด็นปัญหาที่น่าสนใจไว้ 3 ข้อ คือ 1. ปัญหาด้านการผสมผสานคำแปลของภาษาต่าง ๆ ซึ่งไม่มีในตัวตนฉบับที่ใช้แปลในกรณีคำแปลไทยบางฉบับ 2. ปัญหาด้านการแปลและตีความต่างสายจารีต ซึ่งฝ่ายจารีตจีนและจารีตทิเบตมีความเห็นต่างกัน 3. ปัญหาการแปลและตีความคำศัพท์ในเชิงแนวคิดของสายปรัชญาปารมิตา

บทความสุดท้ายเป็นของปรกรณ์ สิงห์สุริยา ที่ได้นำเสนอบทวิจารณ์หนังสือเรื่อง *How Early Buddhism Differs from Theravada: A Handy Checklist* ที่พระอาจารย์สุชาโต (Bhikkhu Sujato) เรียบเรียงขึ้น พิมพ์ครั้งแรก ค.ศ. 2022 โดยสำนักพิมพ์ The Publisher at the End of the World แม้จะเป็นบทวิจารณ์หนังสือเพียงสั้น ๆ แต่ก็เป็นบทความที่น่าสนใจยิ่ง เพราะหนังสือของพระอาจารย์สุชาโต เรื่อง *How Early Buddhism Differs from Theravada: A Handy Checklist* นี้มีความท้าทายต่อชาวพุทธนิกายเถรวาทเป็นอันมาก

ฝ่ายบรรณาธิการเชื่อว่า บทความเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาด้านพุทธศาสนาไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง วารสารฉบับนี้ไม่มีบทความแปล “องค์ใดพระสัมพุทธ” ที่เผยแพร่ต่อเนื่องมาหลายฉบับ ผู้สนใจสามารถติดตามได้ในฉบับ

ต่อไป ขอขอบคุณนักวิชาการนักวิจัยจากสถาบันต่าง ๆ ที่ส่งบทความที่มีคุณภาพมาตีพิมพ์
เผยแพร่ในวารสารพุทธศาสนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอขอบคุณท่านสมาชิกวารสาร
และผู้สนใจทั่วไปที่ติดตามวารสารฉบับนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะได้ประโยชน์จาก
บทความต่าง ๆ ตามสมควร หากมีข้อผิดพลาดใด ๆ ถ้าผู้อ่านจะให้ข้อเสนอแนะที่เป็น
ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพวารสารสืบไปก็จะยินดีและเป็นพระคุณยิ่ง